

ALUMNI ACHTERAF

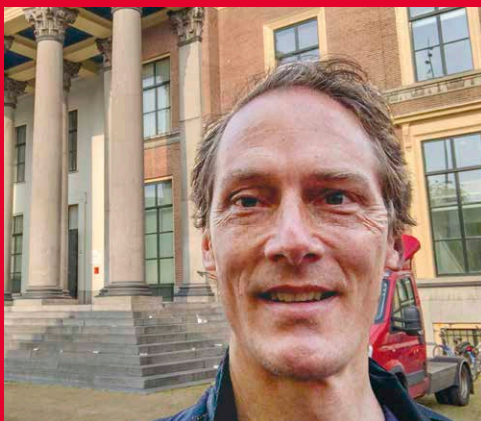
De ene jurist werd strafpleiter, maar gaat na bijna vijftig jaar voor een oude ambitie: rechter worden. De andere jurist zit in de Provinciale Staten, en gaat graag door het leven als kunstenaar.

✍ ELLIS ELLENBROEK

RETOURADRES: RUG/A&F, POSTBUS 72, 9700 AB GRONINGEN, NEDERLAND

MATHIEU VAN LINDE (50)

STUDIE propedeuse natuurkunde (1989-1992); rechten (1992-1996), **IS** per 1 januari van dit jaar rechter (raadsheer-plaatsvervanger) bij het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden **HUISHOUDEN** met Monique Vlonk (53); dochters van 18 en 16 **HUIS** vrijstaande jaren dertigwoning, iets buiten Groningen **INKOMEN** 7900 bruto per maand

'Ik heb eerst natuurkunde gestudeerd. Een fantastisch vak op school. Ik was er goed in. Van de studiekeuze op zich geen spijt, ik ben nog altijd een techneut. Maar ik had moeite met de omgeving bij natuurkunde. Ik ben niet enorm sociaal, maar ik had daar toch te

weinig contact met mensen. Ik was in die periode hockeyscheidsrechter op hoog niveau. De regeltjes en waar de grenzen liggen, dat sprak mij aan. Ik besloot over te stappen naar rechten. Ik wilde rechter worden, en solliciteerde voor de toenmalige raio-opleiding tot rechter of officier van justitie. Ik werd afgewezen. Een belachelijk lange procedure was het. Om de tijd te vullen en geen uitkering te hoeven aanvragen liep ik stage bij een advocatenkantoor. Dat mondde uit in 24 jaar strafpleiten.

Een van de zaken die ik niet snel zal vergeten is de Baflo-zaak. Ik stond de man bij die in 2011 zijn vriendin en een politiemann ombracht. Een juridisch interessante zaak. En de overweldigende media-aandacht maakte veel indruk op mij. Klappende camera's tot in de zittingszaal, best intimiderend, maar wel weer een nieuwe ervaring. Toen in maart vorig jaar de rechtbanken van de ene op de andere dag dichtgingen, was er veel tijd om na te denken. Mijn oude droom van rechter worden kwam weer langs. En toen zag ik die vacature voor raadsheer, dus rechter bij het hof. Ik ben nu raadsheer-plaatsvervanger, raadsheer in opleiding eigenlijk. Als ik slaag voor de opleiding, die anderhalf jaar duurt, krijg ik een benoeming voor het leven. Dan koop ik ook een nieuwe toga. Nu draag ik mijn oude advocatentoga nog.

Als plaatsvervanger doe je al één zitting per week. Vooraf leek het mij niet meer dan een wisseling van perspectief. Als je als advocaat partijdig denkt, kun je ook onpartijdig denken als rechter. Beiden lezen hetzelfde dossier. Maar mijn nieuwe functie is meer dan het omzetten van een knop. Een raadsheer heeft de leiding op een zitting, hij moet op alles en iedereen letten en ook nog in gesprek raken met de verdachte. Dat is lastiger dan ik had gedacht.'

ARJEN NOLLES (48)

STUDIE rechten (1991-1997) en enkele jaren wijsbegeerte (2001-2004); kunstacademie (1992-1997) **IS** lid Provinciale Staten Groningen voor GroenLinks, kunstenaar, huisman **HUISHOUDEN** getrouwd met Rolien Scheffer (42), alumna Romaanse Talen; zoon (6) **HUIS** oude smederij Schouwerzijl **INKOMEN** 1270 bruto per maand vergoeding Statenlid (ca. 25 uur per week)

'Ik was met alle mazzel van de wereld opgegroeid en vond het niet voldoende zomaar door het leven te rollen. Ik wilde de wereld beter maken – als jurist voor Greenpeace of het Wereld Natuur Fonds – of mooier, als kunstenaar. Ik ben asielrechtjurist geweest, maar liep

stuk op de procedures. Die vond ik onrechtvaardig. Mensen die in mijn ogen toegelaten zouden moeten worden werden afgewezen, en andersom. Naast de rechtenstudie had ik de kunstacademie gedaan. Ik wilde wel kunstschilder worden, al had ik nauwelijks werk om te laten zien. De toelatingscommissie overhandigde ik een tas vol schetsen, op enveloppen en papiertjes. Ik studeerde af met een modeshow. Ik kreeg een beurs om een tijdje te werken in Amerika. Daar maakte ik dieren van klei op ware grootte, met fotografische prints van de omgeving erop, als waren die dieren een spiegel. Toen het geld op was kwam ik terug. Ik was coördinator van het festival Dichters in de Prinsentuin en heb documentaires gemaakt. Om rond te kunnen komen werkte ik ook als taxichauffeur. Mijn speelfilm Nicci, over een jogger die in een Vinexwijk een vrouw vindt die niet meer leeft, was in 2011 een paar weken in Forum Images te zien. Tijdens mijn studie was ik actief in de studentenpolitiek, later werd ik voorzitter van GroenLinks in de stad, toen gemeenteraadslid en vanaf 2015 ben ik lid van Provinciale Staten. Ik was in 2015 ook net vader geworden, verbouwde ons huis en had het script voor een nieuwe documentaire al klaar. Mijn vrouw zei: "Wacht met die documentaire nou maar even". Soms wil ik teveel tegelijk, dat had ze goed in de gaten. Onze zoon wordt groter en de provinciepolitiek heeft na zes jaar geen grote verrassingen meer voor mij. Ik krijg meer tijd. Het begint weer te borrelen om mooie dingen te maken. Ik wil kerkjes maken van roodbakken Groninger klei en die ophangen in de bomen van oude begraafplaatsen, met licht erin. Als herinnering aan de kerken die daar vroeger stonden. Mijn innerlijke vooruitgang meet ik niet af aan mijn politieke werk, maar aan mijn stappen als kunstenaar.'

FOTO JORD OTTO